

- 4) Tot slot, staan artikel 47 van het Handvest en de door het Hof in het arrest UX in de punten 45 tot en met 49 genoemde voorwaarden voor onafhankelijkheid van de rechter in de weg aan een nationale regeling als die van artikel 21 van [decreto legislativo] nr. 116/2017, volgens welke de maatregel van ontheffing uit het rechterlijk ambt volledig naar goeddunken van de Consiglio superiore della magistratura, zonder enige graduatie van de tuchtrechtelijke sancties, aan de onderhavige verwijzende rechter kan worden opgelegd ook in het geval dat deze nationale rechter de rechtspraak van het Hof in het hoofdgeding wil toepassen, waardoor er een conflict ontstaat met de op de situatie in het hoofdgeding toepasselijke nationale wetgeving en met aangehaalde rechtspraak van de hoogste gewone en bestuursrechters?

⁽¹⁾ Dit is een fictieve naam, die niet overeenkomt met de werkelijke naam van enige partij in de procedure.

⁽²⁾ PB 2003, L 299, blz. 9.

⁽³⁾ Richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd (PB 1999, L 175, blz. 43).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Szegedi Törvényszék (Hongarije) op
16 maart 2023 — VOLÁNBUSZ Zrt./ Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal**

(Zaak C-164/23, VOLÁNBUSZ)

(2023/C 189/29)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Szegedi Törvényszék

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: VOLÁNBUSZ Zrt.

Verwerende partij: Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal

Prejudiciële vragen

- 1) Kan het begrip “exploitatievestiging van de werkgever waaraan de bestuurder normalerwijze verbonden is” in artikel 9, lid 3, van [verordening nr. 561/2006 ⁽¹⁾] aldus worden uitgelegd dat het daarbij gaat om de plaats waaraan de bestuurder verbonden is — dat wil zeggen een installatie of een parkeerplaats van een onderneming voor personenvervoer over de weg, of een andere geografische locatie die gedefinieerd is als het beginpunt van een traject — van waaruit de bestuurder in het kader van de normale verrichting van zijn werkzaamheden en niet op bijzondere instructies van zijn werkgever, regelmatig zijn dienst opneemt en waarnaar hij aan het einde daarvan terugkeert?
- 2) Is het voor de beoordeling of een bepaalde plaats een “exploitatievestiging van de werkgever waaraan de bestuurder normalerwijze verbonden is” vormt in de zin van artikel 9, lid 3, van [verordening nr. 561/2006] van belang of er op die plaats al dan niet passende voorzieningen (bijvoorbeeld sanitaire voorzieningen of welzijnsvoorzieningen, een rustplaats) zijn?
- 3) Is het voor de beoordeling of bepaalde plaatsen exploitatievestigingen van de werkgever waaraan de bestuurders normalerwijze verbonden zijn, vormen in de zin van artikel 9, lid 3, van [verordening nr. 561/2006] van belang dat de plaatsen in kwestie gunstig gelegen zijn voor de werknemers (bestuurders), namelijk dat zij in ieder geval dichterbij de woonplaats van de werknemers (bestuurders) gelegen zijn dan de in het handelsregister ingeschreven vestigingen en filialen van de onderneming, zodat de reistijd van de bestuurders korter is dan wanneer hun werktijd zou beginnen en eindigen in die vestigingen en filialen?

- 4) Indien het in artikel 9, lid 3, van [verordening nr. 561/2006] opgenomen begrip “exploitatievestiging van de werkgever waaraan de bestuurder normalerwijze verbonden is” niet strookt met de definitie volgens welke het daarbij gaat om de plaats waaraan de bestuurder verbonden is — dat wil zeggen een installatie of een parkeerplaats van een onderneming voor personenvervoer over de weg, of een andere geografische locatie die gedefinieerd is als het beginpunt van een traject — van waaruit de bestuurder in het kader van de normale verrichting van zijn werkzaamheden en niet op bijzondere instructies van zijn werkgever, regelmatig zijn dienst opneemt en waarnaar hij aan het einde daarvan terugkeert, kan de definitie van dat begrip in [verordening nr. 561/2006] dan worden beschouwd als een maatregel inzake werkomstandigheden waarover de sociale partners, via CAO-overleg of anderszins, voor werknemers gunstigere bepalingen kunnen vaststellen, gelet op overweging 5 van verordening nr. 561/2006?

(¹) Verordening (EG) nr. 561/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer, tot wijziging van verordeningen (EEG) nr. 3821/85 en (EG) nr. 2135/98 van de Raad en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 3820/85 van de Raad (PB 2006, L 102, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Svea Hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen) (Zweden) op 17 maart 2023 — Naturvårdsverket / Nouryon Functional Chemicals AB

(Zaak C-166/23, Nouryon Functional Chemicals)

(2023/C 189/30)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Svea Hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij in hoger beroep: Naturvårdsverket

Verwerende partij in hoger beroep: Nouryon Functional Chemicals AB

Prejudiciële vragen

- 1) Geldt de uitzondering voor eenheden waarin gevaarlijke afvalstoffen worden verbrand in punt 5 van bijlage I bij de ETS-richtlijn (¹) — volgens hetwelk alle eenheden waarin brandstoffen worden verbrand moeten worden opgenomen in de vergunning voor broeikasgasemissie, met uitzondering van eenheden voor de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen — voor alle eenheden die gevaarlijke afvalstoffen verbranden, of moet een bepaald kwalificerend element aanwezig zijn om deze uitzondering toe te passen? Is, in het geval dat een dergelijk element vereist is, het doel van de eenheid beslissend voor de toepassing van de uitzondering, of kunnen ook andere elementen relevant zijn?
- 2) Geldt, indien het doel van de eenheid beslissend is voor de beoordeling, de uitzondering toch voor een eenheid waarin gevaarlijke afvalstoffen worden verbrand, maar die in hoofdzaak voor een ander doel is bestemd dan voor verbranding?
- 3) Indien de uitzondering uitsluitend van toepassing is op een eenheid die in hoofdzaak bedoeld is voor de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen, welke criteria moeten dan worden aangelegd om dit doel te beoordelen?
- 4) Indien bij een beoordeling beslissend is of de eenheid moet worden beschouwd als een integraal onderdeel van een activiteit in een installatie waarvoor krachtens de richtlijn een vergunning is vereist — bijvoorbeeld zoals uiteengezet in punt 3.3.3 van de richtsnoeren van de Commissie –, aan welke eisen moet dan zijn voldaan om de eenheid als een integraal onderdeel daarvan te kunnen beschouwen? Kan bijvoorbeeld worden verlangd dat de productie zonder de eenheid onmogelijk of niet toegestaan is (zie de richtsnoeren van de Commissie, blz. 14, voetnoot 14), of kan het voldoende zijn dat de eenheid technisch verbonden is met de installatie en er alleen gevaarlijke afvalstoffen uit die installatie in worden verbrand?

(¹) Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad (PB 2003, L 275, blz. 32).